Hüzün sokağı şarkıcısı

Kuyumcu atölyesinin çekmecesine sakladığı sözler, milyonların kalbine dokundu. “Tanrım Beni Baştan Yarat”tan “Hangimiz Sevmedik”e, Müslüm’den Bülent Ersoy’a... Arabeskin gizli kahramanı Ali Tekintüre, yazdığı 1500 eserle büyük sanatçılar yarattı ama kendisi hep gölgede kaldı. İşte telif mücadelesinden vefasızlığa, aşktan acıya uzanan büyük ustanın hikayesi. Çünkü bazı sözler sadece dinlenmez, yaşanır...

HÜRREM ERMAN FRANKFURT

"Uzak yollar yakın olsa / Her yerde bir barkın olsa / Yüreğine özlem dolsa / Artık bana dönemezsin"

Bu satırları okuduğunuzda derinliklerinizde bir yerde, ince bir sızı hissediyor musunuz? Yoksa bu sözler, sadece kağıt üzerinde duran kelimeler mi sizin için? Eğer birincisiyse, Ali Tekintüre ruhunuza dokunabilmiş demektir. Eğer sızlamıyorsa, bu yazıyı okumanızı salık veririz.

Ali Tekintüre'nin hikayesi, yoklukla başlar. 1953'te Besni'de doğan o küçük çocuk, babasını kaybettiğinde henüz ne kadar büyük bir boşlukla karşılaştığını bilmiyordu. Yedi kardeş, bir anne ve koca bir İstanbul...

Hayat, daha başlangıçta ona en acı dersini vermişti.

"Anadan ayrı babadan ayrı / Bir de yardan ayrı kaldım hepsinden acı"

Bu satırları yazarken, Ali Usta kendi çocukluğunu mu anlatıyordu?

Belki.

Ama asıl büyüleyici olan, bu sözlerin binlerce insanın hikayesi olmasıydı. Haznedar'ın dar sokaklarında, Aksaray'ın kalabalık meydanlarında büyüyen o çocuk, aslında tüm Anadolu'dan göç etmiş yüzbinlerce çocuğun temsilcisiydi.

Ali Tekintüre'nin büyüsü burada yatıyordu; o kendi acısını yazıyor ama herkesin acısını dile getiriyordu.

Kuyumcu atölyesinde çalışan genç Ali, elindeki zımparayla altınları parlatırken, kafasında bir takım sözler şekillendiğini farketmişti. Kelimeler sanki belli bir his dizilimi ile üşüşüyordu zihnine. On beş yaşında, daha hayatın ne anlama geldiğini tam kavrayamamışken, bir gün küçük bir kağıda şunu yazacaktı:

"Tanrım beni baştan yarat / Gülmeyecek bu yüzü neden verdin bana ya Rab / Ya birazcık neşe ver ya da beni baştan yarat!"

Henüz onbeşinde bir gence bu kadar radikal isyan içeren hissiyat nereden akıyordu acaba?

"Baştan yarat ellerimi, baştan yarat gözlerimi, baştan yaz şu kaderimi, Tanrım beni baştan yarat."

Eline kalemi aldı ve not etti bu satırları. Ve bu kağıdı çekmeceye koyup unuttu. Zamanla o çekmecede biriktikçe birikti o sözler. İşin aslı o çekmece, özellikle arabesk müzik tarihinin en değerli hazinelerinden birinin sandukası olacaktı.

Yazdığı bazı sözleri gazetelerin şiir sayfalarına gönderiyordu ama bunların hiçbiri yayınlanmamıştı.

Aradan yıllar akıp geçti.

Artık yirmisinde bir delikanlıydı. Askerdeydi Ali.

Koğuş arkadaşı bir şarkı söylüyordu bir gün. Sözleri hiç yabancı değildi ama!

Şok olmuştu, evet bu onun yazdığı sözlerdi ve şarkıya dönüşmüştü.

Ama bu nasıl olabilirdi ki?

Çarşı iznine çıktığında bütün kasetçilerde Emel Sayın'ın kocaman Long Play afişleri vardı: Tanrım Beni Başkan Yarat!

Hemen kimin şarkısı olduğuna baktı. Biri onun çekmecesinden şiirini mi almıştı?

Şarkının bestecisi meşhurdu: Muzaffer Özpınar.

Askerliği bitene kadar bu gizemi çözemiyor genç Ali.

Askerlik dönüşü ilk iş Muzaffer Özpınar'ı bulmak oluyor. Sözleri nereden bulduğunu soruyor ona. Özpınar da bir gazeteci arkadaşından aldığını söylüyor.

Gazetecinin ismi Ümit Yaşar Oğuzcan. Hürriyet gazetesindeki şiir köşesini yönetiyor, Tekintüre'nin hiçbir şiirini yayınlamamıştır ama, nedense arkadaşı Özpınar'a , *“Bundan şarkı olabilir”* diye şiiri vermiştir.

Özpınar, hak geçmesin diye 300 TL telif veriyor ona. Ve hayatını değiştirecek soruyu soruyor: *“Böyle başka şiirlerin var mı?”*

Gülümsüyor Ali ve Muzaffer hocayı şok edecek cevabı veriyor: *“Yüzlerce var, hepsi çekmecemde…”*

Ve adeta bir güfte fabrikası gibi üretmeye başlıyor Ali Tekintüre. 80'li yılların ortalarında arabasına hırsız giriyor. Kariyerinin yarısını çaldığının farkında bile değil belki bu adli suçlu. Çünkü o arabanın bagajında şiirlerini yazdığı defterler var ve bine yakın şiir çalınmış oluyor. Hırsız kim bilir hangi çöplüğe attı o şiirleri!

Hayattayken verdiği bir röportajında, sayısını tam olarak bilmediği şarkı sözlerinin sayısını *“1500 filan vardır”* diye belirtiyor. Bazı şarkılarını ayrı ayrı 50 sanatçı okuyor.

Esas popülerliği ise Gülden Karaböcek'in Dilek Taşı şarkısıyla yakalıyor. Aynı isimli film çekilince, Ali Tekintüre aranan bir söz yazarı oluyor.

"Kendim başka aklım başka bir yerde / Sen nerelerdesin ben nerelerde / Sessiz fırtınalar kopar içimde" derken, aşkın o çifte varlık halini, insanı ikiye bölen özelliğini anlatıyor. Bedenin bir yerde, aklın başka yerde olması... Bu nasıl bir hissiyat! Ve o, bunu en sade kelimelerle, en derin anlamıyla ifade ediyor.

"Herkes sevdiğiyle bir ben yalnızım / Sönmüş gökyüzünde sevda yıldızım" dizeleri, yalnızlığın en acı tariflerinden biri. Çevresindeki herkesi mutlu görürken, kendini karanlık bir gökyüzünde tek başına yanıp sönen bir yıldız gibi hisseden insanın çaresizliği...

Müslüm'le Buluşan İki Ruh

Ve Müslüm Baba ile buluştuklarında... Bu, Türk Musikisinin en büyük aşk hikayelerinden biri belki de. İki ruh birbirine ne kadar benziyordu! İkisi de yokluktan gelmiş, ikisi de acıyla yoğrulmuş. Müslüm'ün sesi, Ali'nin sözlerinde kendini buluyor; Ali'nin sözleri, Müslüm'ün sesinde hayat buluyordu.

"Ben senin kulun muyum / Bundan sonra adını 40 yılda bir anarım / Her saat başında hatırla / Sen affetsen ben affetmem" ve daha niceleri. 100'den fazla şarkısına söz yazıyor Müslüm Gürses'in.

Ali Tekintüre'nin kalemi, Türk müziğinin en değerli hazinelerinden birinin anahtarı adeta. *"Dilek Taşı"*, *"Sürünüyorum"*, *"Baharı Bekleyen Kumrular Gibi"*, *"Hangimiz Sevmedik"*... Her biri birer kült olan bu şarkılar, onun iç dünyasının dışa vurumuydu.

Müslüm Gürses'le olan ortaklığı, belki de onun sanatsal zirvesiydi. İki ruh, benzer acıları paylaşıyor, benzer derinliklerde buluşuyorlardı. Tekintüre'nin sözleri, Baba'nın acılı se-